

(95) Zač děkujeme, vyslovuji:¹⁵⁷

- Chci být spasen
a chci spasit.¹⁵⁸
Chci být vysvobozen
a chci vysvobodit.¹⁵⁹
Chci být zraněn
a chci zranit.¹⁶⁰
Chci být zrozen¹⁶¹
a chci zrodit.¹⁶²
Chci přijímat pokrm
a chci být pokrmem.¹⁶³
Chci slyšet
a chci být slyšen.
Chci být chápán rozumem,
neboť jsem rozum sám.
Chci být omyt
a chci omýt.

Milost tančí:¹⁶⁴

- Chci zahrát na flétnu
tancete všichni.¹⁶⁵
Chci být zarmoucen,
zalkejte všichni.¹⁶⁶

¹⁵⁷ Touto větou se redaktor hymnu patrně pokusil propojit předchozí doxologii (1. os. plur.) a následující zjevovateliskou řeč (1. os. sg.). Podobný smysl mělo i opakované „Amen“ v závěru každé antíteze v kap. 95, jež v překladu vypouštíme.

¹⁵⁸ Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 530,17: *salvare volo et salvari volo*.

¹⁵⁹ Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 529,3.29: *solvere volo et solvi volo*.

¹⁶⁰ Latinský překlad akt Σ (*tabefieri – tabescere facere*) umožňuje i jiné výklady: „Chci se trápit a chci trápit“ nebo: „Chci se ztráct a chci ztráct“.

¹⁶¹ Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 531,4: *generari volo*.

¹⁶² Rkp. TXY nemají větu „Chci být zrozen a chci zrodit“.

¹⁶³ Rkp. C nemá pasáž „Chci být vysvobozen ... chci být pokrmem“.

¹⁶⁴ Vers se nelze začlenit do struktury hymnu. Pallas jej interpretuje jako liturgickou poznámku. Dewey a Kaestli vysvětlují celou pasáž „milost tančí ... neví, co se děje“ jako redakční úpravu původní zjevovatelské řeči.

¹⁶⁵ Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 531,7.9: *cantare volo – saltate cuncti*.

¹⁶⁶ Srv. Mt 11,17 par. Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 531,12: *plangere volo tundite vos omnes*. Zde končí výpisek z kap. 93–95, dochovaný v aktech Σ.

Jediná osmice¹⁶⁷
zpívá tu s námi.¹⁶⁸

Počet dvanácti
nad námi tančí.
Tomu, jenž je vším,
patří, kdo tančí.
Ten, kdo netančí,
neví, co se děje.

Chci prchnout pryč
a chci tady zůstat.

Chci něco zdobit
a chci ozdoby.¹⁶⁹

Chci být sjednocen
a chci sjednotit.

Nemám svůj dům
a mám své domy.

Nemám své místo
a mám svá místa.

Nemám svůj chrám
a mám své chrámy.

Jsem světlem tobě,
kdo na mne hledíš.¹⁷⁰

Jsem zrcadlem tobě,
kdo mne vnímáš.¹⁷¹

Jsem dveřmi tobě,
kdo na mne klepeš.¹⁷²

Jsem cestou¹⁷³ tobě,
kdo ses vydal na pouť.¹⁷⁴

¹⁶⁷ Následující čtyři verše neodpovídají paralelní a antitetické struktuře ostatních částí hymnu. Pallas proto předpokládá, že mohou mít pozdější původ.

¹⁶⁸ Srv. gnostický traktát O Osmičce a Devítce: „Neboť celá Osmice, můj synu, i duše v ni i andělé zpívají hymnus v tichosti“ (NHC VI/6, 58,17–21).

¹⁶⁹ Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 531,13–14: *ornare volo et ornari volo*.

¹⁷⁰ Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 531,18: *lucerna sum tibi ille qui me videt*. Srv. Zj 21,23.

¹⁷¹ Srv. Mdr 7,26. O podobné zmínce Pseudo-Cyprianové viz výše pozn. 11 na str. 273.

¹⁷² Cit. Augustinus, CSEL 57, str. 531,20–21: *ianua sum tibi quicumque me pulsas*. Srv. J 10,9. J 14,6.

¹⁷⁴ Srv. TmiEv 42 (NHC II,40,19): „Ježíš řekl: ‚Budte kolemjdoucími.‘“